Büyük Anti-Faşist Gösteri:
«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»

ÖZEL SAYI

«MHP ve ÜGD Kapatılsın, Faşist Yuvalar Dağıtılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın» ana belgisi altında Ağustos Ayı'nın ilk günlerinde başlayan «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» devam ediyor. Ağustos ayı içerisinde özellikle 18-24 Ağustos günleri arasında yoğunlaşan eylemleri dikkatle incelediğimizde, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», amaçları, içeriği, yaygınlığı, geniş kitleleri kapsaması, değişik görüşten anti-faşistleri bir araya getirmesi, doğurduğu sonuçlar açısından Türkiye'de günümüzdeki demokrasi savaşımının önemli bir halkası rolünü oynamıştır demek, pek erken yapılmış bir değerlendirme sayılmamalıdır. Bu nedenle, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»nın bugünkü sonuçları üzerinde durmak, ilerici yurtsever gençliğin bu kampanya içerisindeki yerini ve rolünü değerlendirmek, anti-faşist savaşımın önümüzdeki dönemde kazanacağı boyutlar açısından görevlerimizi saptamak bir zorunluluktur.

En başta şunu kaydetmek gerekir ki, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», faşist tırmanışa ve tehlikeye karşı tüm yurt çapında düzenlenen bir gösteriler dizisi olması itibariyle, Türkiye.de demokrasi savaşımının tarihi içerisinde yepyeni bir olaydır. Merkezi örgütlülük ve disiplin içerisinde 40'a yakın yerleşim biriminde mitinglerin yapılması, sıkıyönetim bölgeleri dahil tüm yurt çapında 500'ü aşkın küçük çaplı gösterilerin örgütlenmesi, yarım milyonu aşkın bildirinin dağıtılması, onbinlerce afişin ve broşürün çıkarılıp dağıtılması; tüm bunlar, bu kampanyaya Cumhuriyet Türkiyesi tarihinde en büyük anti-faşist gösterisi niteliğini kazandırmıştır. Kimi sosyalist ve demokratik geçinen kesimlerin tarihsel körlüklerinden kaynaklanan suskunluğu, bu tarihsel gerçeği değiştiremez. Örülen suskunluk duvarına rağmen, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», Türkiye'de faşizmin tırmanışı karşısında durabilecek güçlerin var olduğunu ve bu güçlerin gerilemediğini, sinmediğini her türlü engeli göğüsleyerek eylem alanlarını doldurabileceğini, anti-faşist savaşımın diri ve güncel olduğunu ortaya koymuştur. Sadece bu özelliği bile, bu kampanyaya derin ve büyük bir anlam kazandırmaktadır.

Kaydedilmesi gereken en önemli özelliklerin başında şu gerçek yeralmaktadır. Anti-faşist savaşımın başında işçi sınıfının ve onun öncü politik hareketinin yürüdüğü denenmiş gerçeği, Türkiye'de tarihsel bir gerçek olmaktan öte pratik olarak da bir kez daha, en çarpıcı bir biçimde kanıtlamıştır. Türkiye İşçi Sınıfının Leninci Partisinin, faşist odaklara karşı savaşımı başa alan politikası, yığınların eylem alanlarını doldurmasına yol açmış bu Leninci Partinin yığınları ardında harekete geçirmedeki gücü ve ustalığını açıkça gözler önüne sermiştir. Anti - faşist geçinen kimi sosyalist ve sol çevrelerin seçim çalışmalarından gözlerinin karardığı, dünyaya parlamentonun kapılarından baktıkları bir dönemde, belirleyici çalışma alanının yığın savaşları olduğunu belirten Leninci Parti bu Leninci yaklaşım temelinde «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»nı başlatmıştır. Bu kampanya zamanlama olarak da iyi ayarlanmış bir gösteriler bütünü olarak dikkati çekmektedir. Emekçi halkımızın, kamuoyunun dikkatlerinin, faşist odaklar üzerinde yoğunlaştığı, faşist MHP'nin yalıtlandığı, CHP ağırlıklı hükümetin faşist saldırılar karşısında aciz kaldığı, yığınlarda faşist odaklara karşı uyanan tepkiyi köreltmeye çalıştığı bir dönemde, Türkiye İşçi Sınıfının Leninci Partisi harekete geçmiştir. Yığınları eylem alanlarına çekmiştir. Kampanyanın en önemli sonuçlarından birisi de budur. Bir başka deyişle, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», CHP ağırlıklı hükümet döneminde, görece olarak gerileyen yığın çıkışlarının çevresinde örülen duvarı kırmak doğrultusunda örgütlü bir çıkış yolu noktası olarak değerlendirilmelidir. Bu, işçi sınıfımızın Leninci Partisinin, **«bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasını belirleyecek olan subjektif etmendir»** saptamasıyla taban tabana uygundur. Bu sapmanın pratik yaşamda ete kemiğe bürünmesidir. İşçi sınıfımızın Leninci politikasının, teori ile pratiğinin uyumlu gelişiminin somut bir göstergesidir.

Sorunun bizim açımızdan önemli ikinci yönü; ilerici, yurtsever gençliğin, kampanyadaki yeri rolü ve işlevidir. İlerici, yurtsever gençlik, en başta işçi sınıfının savaş yolunda yürümenin teorik bir çözümleme değil, pratik savaşımla örülen nesnel bir olgu olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfının Leninci Partisi'nin çağrılarını yaşama geçirmeye, bu yönde, hareket esnekliğini, örgütsel disiplin ve örgütlülük düzeyini ayağa kaldırmaya her zaman, her koşulda hazır olduğunu kanıtlamıştır. «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», ilerici yurtsever gençliğin bu niteliklerini daha da geliştirip, yetkinleştirdiği pratik deneyim alanı olmuştur. İlerici yurtsever gençliğin örgütüne bağlılığı, özverisi, cesareti, atılganlığı, geniş gençlik kitlelerini harekete geçiren dalıcılığı ile birleşmiştir. İlerici, yurtsever gençlik, bu kampanyanın en etkin, en yığınsal katılımcılarından biri olmuştur. Bu da ikinci noktadır. Bu yerleşim biriminin bir çok bölgesinde birden fazla eylem yapabilecek gücü ve yeteneği olduğunu göstermiştir. Sadece İstanbulda bir günde 30 değişik yerde eylem konulmuştur. Bu da üçüncü noktadır. Dördüncü nokta olarak, ilerici yurtsever gençliğin yaratıcılığı değişen koşullara göre yeni savaşım biçimlerine ustalıkla geçme niteliği dikkati çekmektedir. İlerici, yurtsever gençlik, gençliğin eylem birliğinin en kararlı savunucusu olduğunu, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» sırasında da göstermiştir. Diğer demokratik gençlik örgütlerine eylem birliği çağrılarını yinelemiştir. Çağrıyla yetinmeyip, pratikte çaba göstermiştir. Bu çabanın ürünleri bir çok yerde görülmüştür. Diğer demokratik gençlik örgütlerinin yöneticilerinin eylem birliği konusundaki sekter tavırları bu gerçekleri gizleyemez. Kampanyadan çıkarılacak beşinci önemli sonuç budur.

Bu ana sonuçlar, aslında, ilerici yurtsever gençliği önümüzdeki dönemde bekleyen ana görevlerdir. Bu konuda atılacak her ileri adım, ilerici yurtsever gençlik hareketinin daha da gelişmesine, yetkinleşmesine, örgütsel düzeyinin yükselmesine, ilerici, yurtsever, devrimci-demokrat gençliğin eylem birliğine

EYL

« Faşist MHP

● Adapazarı mitingi yığınsal oldu.

● İstanbul'da Fevzi Kuruçay'ın cenazesini binlerce antifaşist savaşçı kaldırdı.

«MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın!» Bu istem, ülkemiz demokrasi ve özgürlük temel belgileri arasında yer alıyor. Bu istem en geniş yığınları sarıyor. Yüzbinler ayağa kalkıyor, «Faşist yuvalar dağıtılsın, Can güvenliği sağlansın» haykırışları her yeri inletiyor Tüm emekçilerin, tüm halk katmanlarının isteğidir bu haykırışlar. Bu haykırışlar yurdun her köşesine, kentten köye, ilçeden bucağa ulaştı. Halkımız, işçisi, köylüsü, genci ihtiyarı bu istemleri için yürüyor, alanlara akıyorlar. İşçi sınıfımızın Leninci partisi, halkımızın savaşlarını örgütlemeye, örgütlü yürütmeye vargücüyle çalışıyor, savaşlarda başı çekiyor.

Ağustos ayının ilk günlerinde başlayan «Faşizme karşı savaşım Kampanyası, «MHP-ÜGD Kapatılsın» isteminin halkımız arasındaki savaşlarını örgütleme yeteneğinin somut bir kanıtıdır. Kampanya, cumhuriyet tarihinin en büyük anti-faşist gösterisi, oldu. İşçiler, ilerici gençler işçi sınıfının leninci partisinin öncülüğünde etkin eylemler yürüttüler. Fabrikalardan, köylerden, okullardan «MHP-ÜGD kapatılsın, Faşizme Geçit Yok» haykırışları yükseldi. 15 gün içerisinde 500'den fazla gösteri yapıldı. Faşist Türkeş'in maketleri yakıldı, anti-faşist ajitasyon ve propaganda çalışmaları yükseltildi, ilerici demokratik güçler eylem ve cephe birliğine çağrıldı. Ne sıkıyönetimcilerin yasakları, ne faşistlerin terörü ilerici güçlerin direnci, öz verili savaşımını durduramadı.

«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», tüm Ağustos ayı boyunca sürmekle birlikte 18-24 Ağustos tarihleri arasında 40 yerleşim merkezinde yapılan mitinglerde yoğunlaştı. Yüzbinlerce bildiri broşür, pul-afiş dağıtıldı. 40 yerde yapılan yığınsal gösteriler baskı ve engellemelere, CHP sağ kanadının kitleleri eylemsizliğe itme çabalarına en iyi yanıt oldu. Tüm baskılara rağmen İzmir, Mersin, Denizli, Söke, Şereflikoçhisar, Manisa, Burhaniye, Çerkezköy, Edirne, Balıkesir Antalya, Kayseri, Seydişehir, Bandırma, Eskişehir, Kırıkkale, Adapazarı, Trabzon, Bursa, Çifteler, Mahmudiye, Zonguldak, Uzunköprü, Van Antakya, Samandağ, Çaycuma, Gümüşhacı köy, Çorum Gebze gibi yerleşim merkezlerinde işçiler, emekçiler, kadınlar faşist MHP'nin, faşist yuvaların kapatılması için yürüdüler. 26 Ağustos'ta ise yurdun dörtbir yanından oluşturulan yürüyüş kolları Ankara'nın meclisin kapısına dayandılar.

İlerici Türkiye gençliği Kampanya süresince etkin görevler üstlendi. Dönemin koşullarına uygun, yaratıcı eylemler geliştirdi. Halkımızın savaşının doğrultusu içerisinde yer aldı. Bu savaşta b .iğit neferini şehit verdi.

● Burhaniye'de anti-faşist güçler, alanlara aktılar

«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»nda Bir Kilometre Taşı : Ankara Yürüyüşü

Yurt çapında sürdürülen «Faşizme karşı savaşım» kampanyasının önemli ve yaratıcı eylemlerinden birisini de «Ankara Yürüyüşü» oluşturuyordu. 25 Ağustos günü, yurdun dörtbir yanından oluşturulan yürüyüş kolları, halkımızın «MHP-ÜGD Kapatılsın, Can Güvenliği sağlansın» istemini Hükümete bildirmek için Ankara'ya doğru yola çıktılar. Yürüyüş kolları her geçtikleri yerde büyük bir coşku ve sevgiyle karşılanıyordu. İşçiler, emekçiler halkımızın anti-faşist elçilerini yediriyor, içiriyor; onları «MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın» belgileriyle uğurluyordu.

Ankara'ya varıncaya dek yürüyüş kolları birçok engellerle karşılaştılar. Bazı valiler, MC artığı Emniyet görevlileri, yürüyüşçüleri geri döndürmek, Ankara'ya varmalarını engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Eskişehir Valisi, yürüyüş kollarının, kendi çiftliği olarak gördüğü, Eskişehir'den geçmesine izin vermedi.

Bütün baskı ve engellemeler yürüyüşçüleri yıldırmadı. Yürüyüş kolları 26 Ağustos'ta Ankara'nın kapısına dayandılar. Kendi aralarında oluşturdukları bir delegasyon, Başbakan'la görüşmek istedi. Ama, halkın isteklerini dinleme konusunda kendisine toz kondurmayan Başbakan Ecevit, halkımızın anti-faşist, elçilerini kabul etmek yerine, ortadan kayboldu (!) Başbakan Yardımcısı, Devlet Bakanı Hikmet Çetin ise, yürüyüş kervanının 40 elçisinden ancak 5'ini kabul ediyordu. Bakan bununla kalmadı. 40 elçinin sunduğu, halkımızın «Can güvenliği sağlansın, Faşist yuvalar dağıtılsın» isteğini, «bu benim işim değil, mahkemeler daha iyi bilir» gibi yuvarlak sözlerle başından savmaya çalıştı.

Arkasından Sıkıyönetim Komutanlığı devreye girdi, 40 kişi gözaltına alındı. Sıkıyönetimin halk düşmanı yüzü bir kez daha ortaya çıktı.

İki gün gözaltında tutulduktan sonra salınan anti-faşist delegasyon üyeleri bir basın toplantısı yaptılar. Toplantıda konuşan Avni Ece'nin babası Sadık Ece, Valilerin, Sıkıyönetim güçlerinin baskı ve engellemelerini tek tek açıkladı; baskı ve engellemelerin halkımızın, demokrasi güçlerinin anti-faşist savaşımını durduramıyacağını söyledi.

Evet, halkımızın direnişleri, savaşımı sürecektir. MHP ve ÜGD kapatılana dek, faşizmin kaynakları kurutuluncaya, işçi sınıfı, emekçi halkımız yüce amacına ulaşıncaya kadar sürecektir.

● 28 Ağustos'ta İzmit'te ilerici güçler kararlılıklarını gösterdiler.

EYLEM ALANLARINDAN YÜKSELEN SES :

HP-üGD Kapatılsın, Faşist Yuvalar Dağıtılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın !»

● Edirne'de binlerce anti-faşist yürüdü.

İZMİT MİTİNGİ KARARLILIĞIN, DİRENGENLİĞİN KANITIDIR!

«MHP Kapatılsın» kampanyasının en önemli gösteri alanlarından biri de İzmit'ti. Başvuruda bulunulmuş, ilçe seçim kurulu da eylemin seçim yasaklarına girdiği yolunda bir karara varmamıştı. Ayrıca 30'u aşkın kent merkezinde aynı gün düzenlenecek eylemler için ilçe kurullarının kararı eylemlerin seçim yasağına girmediği yönündeydi.

İzmit'te 18 Ağustos'ta büyük bir insan seli gösteri için Anıt Park'a akın etti. Ne var ki, yürüyüşün başlamasına iki saat kala İzmit valisi İbrahim Ural'ın emriyle polis, yaşlı genç, çoluk, çocuk kadın erkek demeden göstericilere saldırıya geçti. 300'e yakın insan gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı, işkence edildi.

İzmit Emniyeti faşistlerle açık ve iğrenç bir ortaklığa oturdu. Gözaltına aldığı yurtseverleri oluşturduğu kordonla ÜGD binasının önüne, eli silahlı, bıçaklı, sopalı faşistlerin karşısına çıkardı. Faşistlerin saldırısıyla yaralanan İGD yöneticisi Fevzi Kuruçay İstanbul yolunda öldü. Emniyete ait bir makam arabası halkın gözü önünde İLD yöneticisi Ali Güler'i çiğnedi.

Ama anti-faşist savaşçılar ne MHP'li ve ÜGD'li faşistlere ve ne de verdiği saldırı emriyle elini yurtsever kanına bulayan valilere pabuç bırakmayacaklardı.

26 Ağustos günü yine yürekler İzmit'te atıyordu. Valiliğin yeni engelleme çabaları boşa çıkarıldı. Yol boyunca biriken İzmit halkı «MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşistlerden Hesap Sorulsun» belgilerine coşkun alkışlarla katıldı. Vali Ural'ın evinin önünde, vali-faşist-polis işbirliği ile katledilen Fevzi Kuruçay'ın ve tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Miting Gölcük Yolu kavşağında sona erdi.

Şehit analarının, karılarının, bacılarının katıldığı, yığınların faşizme karşı savaşım kararlığlığını ve direngenliğini gösteren İzmit mitingi, hiçbir engelin ilerici güçlerin anti-faşist savaşımının önüne geçemeyeceğinin canlı bir kanıtı oldu.

● Her yerde Türkeş'in maketleri yakıldı.

● İzmir'de İlerici güçler, Faşizme karşı alanlarda

Kampanya Uluslararası Boyutlar Kazandı

Katil yuvası MHP ve yan kuruluşlarının kapatılması için yürütülen çalışmalar, uluslararası alanda da büyük destek gördü. Birçok ülkeden komünistler, sosyalistler, ilerici güçler, demokratik basın, ülkemizdeki anti-faşist savaşıma omuz verdiler. Somut eylemlerde, telgraf ve mektuplarla Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmalarını dile getirdiler.

Örneğin Fransız Komünist Partisi Başbakan Ecevit'e halkımızın «MHP-ÜGD kapatılsın» istemini içeren bir mektup gönderdi. İlerici-demokratik basın yurtiçi ve yurtdışındaki anti-faşist eylemlere geniş yer verdi. F. Almanya İşçi Gençlik Örgütü SDAJ, İGD'ye bir dayanışma telgrafı gönderdi. Telgrafta şöyle deniliyor. «Faşist MHP ve ÜGD'nin kapatılması, katillerden hesap sorulması ve ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması için verdiğiniz aktif savaşımla dayanışmanızı bildiririz».

Özellikle yurtdışındaki Türkiyeli işçiler, ilericiler halkımızın «MHP-ÜGD Kapatılsın, Türkeş Tutuklansın» isteminin aynı zamanda kendi isteklerinin olduğunun bilincinde; doğrudan anti-faşist savaşıma katılıyorlardı. F. Almanya'da, Fransa'da, Belçika'da, Hollanda'da yürüyüşler ve toplantılar düzenlendi. Konsolosluklara çelenkler kondu, bildiriler düzenlendi. FİDEF'in çağrısıyla yalnızca F. Almanya'nın 12 şehrinde yürüyüşler yapıldı. Çeşitli Avrupa ülkelerinin 30.u aşkın kentinden binlerce işçimiz yürüyüşlere, toplantılara katıldılar. Sokaklar «MHP Kapatılsın, Faşizme geçit yok» haykırışlarıyla inledi. İşçilerimizin bu eylemleri Avrupa'daki demokrasi güçlerinin desteğini aldı, neo-faşizme

«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» Ve Basında Örülen Suskunluk Duvarı

Cumhuriyet Türkiyesi tarihinin en büyük anti-faşist gösterisi olan «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», 18-24 Ağustos tarihleri arasında tüm yurt çapında yoğunlaşan gösterilerle sürdü. 40'a yakın yerde mitingler, yüzlerce küçük çaplı gösteriler yapıldı. Yarım milyonu aşkın bildiri, bir o kadar pul-afişler dağıtıldı, onbinlerce broşür çıkarıldı, duvar afişleri yapıştırıldı. Demokrasi savaşımı tarihinde bu denli yaygın, geniş kitlelere seslenen, somut istemlere dayanan, merkezi örgütlülük ve disiplin düzeyi yüksek bir başka anti-faşist eylemi göstermek güç olsa gerek. **Fevzi Kuruçay, Ahmet Hakan, Cemal Bülbül, Hürriyet Er, Mehmet Kaya** anti-faşist savaşımda şehit düştüler. Yığınların haykırdığı belgiler kulakları yırtıyordu: **«MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Yuvalar Dağıtılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın.»**

Ama bu güçlü ve haklı haykırışlara kulaklarını tıkayanlar, sağır sultanlar vardı; **«Politika»** gazetesi dışında günlük basın suskunluk duvarına dönmüştü. Gerici, faşist, maocu paçavraları bir yana bırakalım, İlerici, demokrat, liberal geçinen gazetelere ne olmuştu? Acaba CHP Genel Merkezi her tarafa emirnameler mi göndermişti, **«Mitinglere sakın katılmayın ha»**, diye! Acaba, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü yasaknameler mi göndermişti, **«MHP Kapatılsın pankartlarına sakın izin vermeyin ha»**, diye! Acaba, Sıkıyönetimciler sansürnameler mi göndermişti, **«komünistlerin bu eylemlerine yer vermeyin ha»**, diye! Yoksa bunların tümü gerçek miydi, söylenenler doğru muydu? Peki o zaman, sizin «ilerici»liğinizin, «demokrat»lığınızın sınırı nereden başlar, nerede biter, allahaşkına söyleyin. Tekelciler ve dümensuyunda gidenler **«konuş»** deyince konuşan, **«sus»** deyince susan baylar, yanıt verin: Sizin şu «ilerici»liğiniz, «demokrat»lığınız neye benziyor? Doğrusu merak ediyoruz da...

«KÜÇÜK» BİR OLAY

Belki bilirsiniz; ilericiliğin, Atatürkçü devrimciliğin üzerine toz kondurmayan, burjuva reformizminin en sığ, en sağ kıyılarında seyr-ü sefer eden Türkiye'nin en eski gazetelerinden birisi.. «Faşizme Karşı Savaş Kampanyası» ile ilgili olarak paralı bir ilan verilmek istenir. «Yukarı»nın talimatlarıyla hareket eden birisi oturur pazarlık etmeye kalkışır, yok şu kelime çıksın, bu girsin, şu çıksın, diye. Sonunda «yukarı»nın kesin talimatıyla kestirip atar: **«Girmeyecek!»** Ama iş burada bırakılmaz. Gazetenin en yetkilisiyle görüşülür. **«Efendim, bizim adamlarımız geri zekalı, gazeteciliği bilmiyorlar, benim suçum ne?»** Evet, kendi aralarındaki danışıklı düğüşü böyle noktalarlar Noktalarlar, ama, bu nokta aynı zamanda onların «demokrat»lığının, «ilerici»liğinin de sınırıdır. İşçi sınıfı, bu olayı defterine aynen böyle yazacaktır, ne bir eksik, ne de fazla. Ve işçi sınıfı sizlere demokratlığı da, ilericiliği de öğretmesini çok iyi bilir. Sınıf savaşımının nesnel yasasıdır bu.. ...

BİR KÖŞE YAZARININ «MHP'Yİ KAPATTIRMA» FORMÜLÜ? İYİ DİNLEYİN!

Yine aynı gazetenin bir köşe yazarı.. Geçmişte okul anfilerinde, konferans salonlarında «cunta»cılık, devrimcilik üzerine mangalda kül bırakmayan ama şimdi burjuva reformizminin sığınağında demlenen biri.. Ne suya dokunur, ne de sabuna.. Arada sırada eski günleri anımsayıp «devrimcilik» üzerine şöyle bir ders verir, sonra tekrar kabuğuna büzülür. Günceler öylece sürer.

«MHP Kapatılsın» haftası üzerinde konuşulmaktadır.

«Yahu kardeşim, sizin bu sloganınız da çok soyut canım.» Yok yahu, ece sonra... **«Zaten sol'da bir soyutluktur gidiyor. Asıl gerekeni yapmıyorsunuz. Bakın bir hukukçu olarak şunları söyliyeyim: Önce bu örgütler hakkında hukuki araştırma yapılmalı, kanıtlar toplanmalı, sonra da devletin ilgili manivelaları harekete geçirilip, kapattırılmalı...»** Hay aklınla bin yaşayasın emi! Biz de günlerdir düşünüp-taşınıyorduk, yahu şu faşist cinayet örgütlerini nasıl kapattıralım, diye. Meğer ne kadar basitmiş, ne kadar kolaymış! Binlerce insanı sokağa dökmenin, bu kadar uğraşmanın hiç gereği yokmuş!

Uzun sözün kısası: İşte, azgelişmiş bir ülkenin azgelişmiş bir aydını! Hem de önce «devrimci», sonra «demokrat» olanı!.. Varın siz düşünün, Türkiye'de demokrasi savaşımının daha ne kadar çetin süreceğini..

DEVEKUŞUNUN TARAFSIZLIĞI

Liberal görünen bir gazete. Kendilerine, faşizmin sadece komünistlere, sosyalistlere düşman olmadığı, kendisinden olmayan her kese düşman olduğu anlatılmaya çalışılıyor. Somut örnek olarak, kendi gazetelerinin genel yayın müdürünün de MHP'lilerce öldürüldüğü belirtiliyor.

«Evet, faşistlerin cinayetlerinden biz de nasibimizi aldık ama biz tarafsız gazeteyiz, kardeşim. Sizin de açıklamalarınıza yer veririz, onlarınkine de..»

İster istemez aklımıza ünlü devekuşu örneği geliyor. Hani devekuşları düşmanlarını görünce başlarını kuma gömerlermiş, ama öldürülmekten kurtulamazlarmış. Gerçi devekuşlarının bu örneğinden çok insanlar dersler çıkarmışlardır fakat devekuşları kendi deneyinden ders çıkartamamıştır. Düşmanını görünce yine başlarını kuma sokmaya devam ederler. Tabii öldürülmekten kurtulamazlar. Nasıl anlatmalı bunlara, faşizmin vekuşlarına da düşman olduğunu!..

«OLAY GAZETECİLERİ»Nİ İYİ TANIYIN!

Başka bir gazete. İpleri tekellerin elinde. **«Bakın kardeşim, bizim için olay önemlidir. Yüzbin kişi mi yürüdü, elli kişi mi öldü, savaş mı çıktı. Biz olay gazetecisiyiz..»** Tabii söyleyemediklerini biz ekleyelim: **«Bülent Ajda'yı mı öptü, insan arabaya mı çarptı, at kavağa mı tırmandı, kedi köpeği mi ısırdı..»** Bunlar «olay gazetecisi!» Daha doğrusu, olay yaratıp, «olay» diye piyasaya süren «gazeteciler». Bunlar, halkın dikkatlerini faşist MHP ve yan örgütlerinin üzerinden kaçırmaya çalışan, bunun için yarattıkları «olay»ları sansasyonel haber diye manşetlere büyük puntolarla çekenlerdir. Bunlar, tekelci sermayenin sömürüsünü gizlemek için Ajda'ların, Bülent'lerin, Tanju'ların kıçlarından ayrılmayanlardır. Bunlar «olay gazetecisidir»! Bunları iyi tanıyın!

SON SÖZÜMÜZ TRT'YE

Ne demeli bu TRT'ye. Neresinden tutup eleştirmeli. Kıçı kırık, tabansız gerici örgütlerin demeçlerine geniş yer verdiği, buna karşılık binlerin, onbinlerin desteklediği, katıldığı ilerici kadınların yürüyüşlerine, tüm yurt çapında yapılan miting ve gösterilerle süren «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»na, Soda işçilerinin yürüyüşüne, NATO'ya karşı yapılan mitinglere yer vermediği için mi eleştirelim? İran'da Kürtlerin demokratik direnişini karaladığı, «Kürt» sözcüğünü söylememek için parendeler attığı için mi kınayalım? Nesini eleştirelim, neresinden tutsan dökülüyor.

Bunlar bir yana, şu TRT'nin yöneticilerini dünya ödleklik yarışmasına soksak mutlaka birinciliği alırlar. Nereden mi çıkardık? Baksanıza, faşist MHP'nin yöneticilerinden Somuncuoğlu, **«TRT, TKP'nin sesi oldu»** diye bir demeç patlatıyor, sanki gerçekten böyle bir şey varmış gibi ve «suç» kanıtlarını ortadan kaldırmak isteyen «suçlu»ların telaşı içerisinde, emperyalist güdümlü ajansların geçtiği anti-Sovyetik, anti-komünist «haber»lerin tümünü bir çırpıda haber programlarına sokuşturuveriyorlar. Adama demezler mi: **«Behey mübarek, sen kim, TKP'NİN SESİ kim? Baksana TKP'NİN SESİ güm bür gümbür gürlüyor.. Ya sen!..»**